

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice – Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații**

Directia Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str.Gheorghe Lazăr, nr. 9B
Tel : +0256499334
Fax : +0256499332
e-mail : info.adm @dgfptm.ro

D E C I Z I A NR. 217/79/12.02.2014

privind soluționarea contestațiilor formulate de **SC X SRL** înregistrate la A.J.F.P. Caraș-Severin sub nr.X/21.10.2013 și nr.X/21.10.2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de A.J.F.P. Caraș-Severin – Biroul evidență pe plătitori persoane juridice prin adresa nr.X/11.11.2013, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr.X/15.11.2013, asupra contestațiilor formulate de **SC X SRL**, CIF X , ORC X, cu sediul în localitatea X, X, jud. X.

SC X SRL contestă suma totală de **X lei** stabilită prin:

- Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, pentru suma de **X lei**,
- Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013, pentru suma de **X lei**.

Contestațiile sunt depuse în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform confirmării de primire a actelor administrativ fiscale din data de 26.09.2013 (anexată la dosarul cauzei) și data înregistrării contestațiilor la A.J.F.P. Caraș-Severin, respectiv 21.10.2013, potrivit ștampilei aplicată pe originalul contestațiilor.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205, art.206 și art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este legal investită să soluționeze contestațiile formulate.

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara analizând contestațiile din dosarele transmise de A.J.F.P. Caraș-Severin înregistrate la D.R.G.F.P. Timișoara sub nr.X/15.11.2013 a constatat că acestea au fost formulate de aceeași persoană juridică împotriva unor acte administrative încheiate de același organ fiscal, vizează aceleași categorii de obligații fiscale, fapt pentru

care în temeiul pct. 9.5. din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, s-a procedat la conexarea dosarelor.

I. SC X SRL contestă Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, pentru suma de X lei și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. X/17.09.2013, pentru suma de X lei, solicitând admiterea contestațiilor și anularea deciziilor atacate cu consecința exonerării la plată a sumelor stabilite prin deciziile sus menționate.

În ceea ce privește Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, contestatoarea invocă următoarele motive:

- Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013 este lovită de nulitate absolută, având în vedere faptul că în preambulul acestei decizii se menționează faptul că eșalonarea la plata a fost aprobată prin Decizia X din 08.07.2013, deși această decizie a fost cea de menținere a eșalonării, acordarea eșalonării realizându-se prin Decizia nr. X/14.05.2013, aspect nementionat de către organul emitent.
- în luna august 2013 societatea avea termen scadent pentru achitarea obligațiilor fiscale, însă fabrica de producție a fost închisă în perioada 17.08.2013-03.09.2013 și 16.09.2013-23.09.2013, fiind astfel în imposibilitate obiectivă de a efectua plăți, neexistând personal la sediul societății ca să efectueze activități lucrative.
- prin Decizia de pierdere a eșalonării la plată nr.X din 16.09.2013, organele fiscale au menținut în sarcina societății contestatoare obligații fiscale principale în sumă de X lei, obligații asupra cărora au fost calculate penalități de întârziere.
- prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013 au fost calculate obligații de plată accesorii în sumă de X lei, calculate pentru pierderea valabilității eșalonării la plată, în cazul întârzierilor sau a diferențelor de obligații marcate și rămase nestinse după soluționarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare pentru sumele rămase de plată din eșalonarea acordată.
- Decizia de pierdere a eșalonării la plată nr.X/16.09.2013 a fost contestată de societate, iar în urma admiterii acesteia urmează să se constate că aceste penalități de întârziere nu sunt datorate de societate, menționând că potrivit principiului de drept conform căruia accesoriul urmează soarta principalului și având în vedere că decizia de pierdere a eșalonării sus menționate este nulă de drept, pe cale de consecință, se va anula și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013 pentru accesoriile în sumă de X lei.

În ceea ce privește Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013, contestatoarea invocă următoarele motive:

- Decizia de pierdere a eșalonării la plată nr.X/16.09.2013 este este lovită de nulitate absolută, având în vedere faptul că în preambulul acestei decizii se menționează faptul că eșalonarea la plată a fost aprobată prin Decizia X din 08.07.2013, deși această decizie a fost cea de menținere a eșalonării, acordarea eșalonării realizându-se prin Decizia nr.X/14.05.2013, aspect nementionat de către organul emitent. Astfel că, în urma anulării actului administrativ principal se va constata și că Decizia nr.X/17.09.2013 este nulă de drept.
- în luna august 2013 societatea avea termen scadent pentru achitarea obligațiilor fiscale, însă fabrica de producție a fost închisă în perioada 17.08.2013-03.09.2013 și 16.09.2013-23.09.2013, fiind astfel în imposibilitate obiectivă de a efectua plăți, neexistând personal la sediul societății ca să efectueze activități lucrative.
- prin Decizia de pierdere a eșalonării la plată nr.X din 16.09.2013, organele fiscale au menținut în sarcina societății contestatoare obligații fiscale principale în sumă de X lei, obligații asupra cărora au fost calculate penalități de întârziere și accesorii .

- prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013, au fost calculate obligații de plată accesorii în suma de X lei, pentru plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat.

- Decizia de pierdere a eșalonării la plată nr.X/16.09.2013 a fost contestată de societate, iar în urma admiterii acesteia urmează să se constate că aceste accesorii nu sunt datorate de societate, menționând că potrivit principiului de drept conform căruia accesoriul urmează soarta principalului și având în vedere că decizia de pierdere a eșalonării sus menționate este nulă de drept, pe cale de consecință, se va anula și Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013 pentru accesoriile în sumă de X lei.

În ambele contestații societatea invocă încălcarea principiului contradictorialității și a dreptului la apărare în fața autorităților administrative, aducând în motivare următoarele:

- susținerea AJFP Caraș-Severin referitoare la faptul că reprezentanții societății nu s-au prezentat la audieri fiind citați în acest sens, este cel puțin falsă, întrucât administratorul societății se afla în Italia în momentul citării, iar valabilitatea împuternicirii dată unui colaborator al societății expirase, urmând a fi reînnoită la întoarcerea administratorului în țară, fapt adus la cunoștința reprezentanților DGFP Caraș-Severin care au ignorat lipsa temporară de reprezentare a societății în fața autorităților din România și au emis în lipsa totală de contradictorialitate deciziile atacate, fapt care constituie o gravă încălcare a dreptului de a formula apărări și de a susține cauza în fața autorităților administrative.

În susținerea contestațiilor, societatea precizează și faptul că nu a beneficiat de lichidități pe o perioadă de 2 luni anterior emiterii Deciziei de anulare a eșalonării întrucât nu a încasat creanțe externe în cuantum de X lei, iar în vederea recuperării creanțelor restante, administratorul călătorește în fiecare săptămână în Italia.

De asemenea, arată că, la data solicitării eșalonării la plată a îndeplinit toate condițiile de acordare a înlesnirii și a întocmit documentația completă și că societatea, cu un număr de X salariați este un factor de stabilitate în zonă, constituind sursa de venit pentru sute de familii.

În probațiune contestatoarea depune:

- contract cu partenerul extern,
- fișa contului X,
- foi de prezență-pontaje luna august 2013,
- bilete de avion dl. X,
- declarație de recuperare creanțe X,
- procură specială pentru dl. X,
- extrasele bancare pentru a dovedi lipsa intrărilor creditoare,
- decizia de menținere a valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.X/08.07.2013.

II. Organele fiscale din cadrul A.J.F.P. Caraș-Severin au stabilit în sarcina SC X SRL obligații fiscale accesorii în sumă totală de X lei astfel:

- prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, în temeiul art.12 și art.13 din OUG nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare, a fost calculată o penalitate de 10% în sumă de X lei aferentă obligațiilor fiscale rămase de plată din eșalonarea acordată.

- prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013, în temeiul art. 88 lit. c) și art.119 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au fost calculate accesorii în sumă de X lei aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale și a altor venituri ale bugetului general consolidat, neachitate la termen.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în cauza analizată, se rețin următoarele:

Cu privire la invocarea nulității absolute a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, se rețin următoarele:

Potrivit prevederilor art.46 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

În conformitate cu prevederile acestui articol de lege citat mai sus, nulitatea actului administrativ fiscal este determinată doar de lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal expres prevăzute de lege referitoare la numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin.(3) din același act normativ.

Astfel, excepția ridicată de contestatoare privind nulitatea Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, nu poate fi reținută ca întemeiată, întrucât potrivit doctrinei, nulitatea constituie sancțiunea care lovește orice act juridic săvârșit fără respectarea dispozițiilor prevăzute de lege pentru validitatea sa iar, în speță, actul administrativ fiscal contestat conține elementele a căror lipsă ar fi determinat nulitatea sa, acestea fiind prevăzute în mod explicit și limitativ la art.46 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, citat mai sus.

Prin urmare, excepția ridicată de contestatoare se va respinge ca neîntemeiată.

1. Referitor la suma de X lei reprezentând penalități stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/16.09.2013,

Cauza supusă soluționării o reprezintă legalitatea calculării penalităților de 10% asupra debitelor rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, stabilite prin decizia sus menționată, în condițiile în care societatea a pierdut valabilitatea eşalonării la plată a obligațiilor fiscale.

În fapt, prin Decizia de eşalonare la plată X/14.05.2013 emisă de organele fiscale ale A.F.P. Reșița, au fost eşalonate la plată pe perioada de 60 luni obligații fiscale exigibile existente în sold la data eliberării certificatului de atestare fiscală, în sumă totală de X lei, în temeiul prevederilor O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare și ale O.M.F.P. nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor O.U.G. nr.29/2011.

Prin Decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.X/16.09.2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin a constatat pierderea valabilității eşalonării la plată aprobată prin Decizia de eşalonare la plată a obligațiilor fiscale X/14.05.2013, începând cu data de 16.09.2013, întrucât obligațiile fiscale declarate cu termen de plată 25.07.2013 nu au fost achitate, fiind încălcate prevederile art.10 alin.(1) lit.a) și art.13 alin.(1) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere nr.X/17.09.2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Caraș-Severin a constatat

pierderea amânării la plată aprobată prin Decizia de amânare la plată a penalităților de întârziere nr.X/08.07.2013, începând cu data de 16.09.2013, întrucât obligațiile fiscale declarate cu termen de plată 25.07.2013 nu au fost achitate, fiind încălcate prevederile art.10 alin.(1) lit.a) și art.13 alin.(1) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10%, în sumă de X lei, pentru ratele de eșalonare neachitate, individualizate ca obligații de plată prin Decizia de eșalonare nr.X/14.05.2013, în temeiul dispozițiilor art.12 și art.13 alin.(4) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare și având în vedere Decizia de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.X/16.09.2013.

În drept, dispozițiile art.10 alin.(1) lit.(a) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“ART. 10

Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată

(1) Eșalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale își menține valabilitatea în următoarele condiții:

a) să se declare și să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eșalonare la plată. Eșalonarea la plată își menține valabilitatea și dacă aceste obligații sunt declarate și achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege, inclusiv, sau până la finalizarea eșalonării la plată în situația în care acest termen se împlinește după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eșalonate la plată; “

Totodată, potrivit art.13 alin. (4) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare, se precizează :

“(4) În cazul pierderii valabilității eșalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată, reprezentând obligații fiscale principale și/sau obligații fiscale accesorii eșalonate la plată, se datorează o penalitate de 10%. Prevederile art. 12 alin. (1) și (3) se aplică în mod corespunzător.”

Totodată, conform art.9 alin.(1) din Ordinul nr.1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 9

Condiții de menținere a valabilității înlesnirilor la plată

(1) Înlesnirile la plată acordate își mențin valabilitatea în cazul respectării condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1) din ordonanța de urgență.”

Față de prevederile legale invocate, se reține că pentru neachitarea obligațiilor fiscale declarate până la data de 25 a lunii următoare scadenței, atrage după sine pierderea valabilității eșalonării la plată și perceperea unei penalități de 10% datorată conform prevederilor legale privind reglementarea acordării eșalonărilor, care se comunică contribuabilului prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități.

Se reține că, motivul de fapt pentru care s-a constatat pierderea valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale constă în nerespectarea prevederilor art.10 alin.(1) lit.a) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, în sensul că obligațiile fiscale declarate cu termen de plată 25.07.2013 nu au fost achitate până la data de 26.08.2013.

În conformitate cu prevederile art.13 alin.(4) din O.U.G. nr.29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10% în cuantum de X lei pentru sumele rămase de plată din eșalonarea la plată acordată în sumă totală de X lei.

De asemenea, se reține că, împotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.X/16.09.2013, societatea a formulat contestație, înregistrată la AJFP Caraș-Severin sub nr.X/21.10.2013.

Prin Decizia nr.X/27.11.2013 emisă de AJFP Caraș-Severin - Biroul evidență plătitori persoane juridice a fost respinsă contestația formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de constatare a pierderii valabilității eșalonării la plată a obligațiilor fiscale nr.X/16.09.2013.

Societatea a formulat contestație și împotriva Deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere nr.X/17.09.2013, înregistrată la AJFP Caraș-Severin sub nr.X/21.10.2013. Prin Decizia nr.X/27.11.2013 emisă de AJFP Caraș-Severin - Biroul evidență plătitori persoane juridice, a respins contestația formulată de SC X SRL împotriva Deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere nr.X/17.09.2013.

Față de cele reținute mai sus, organul de soluționare investit în prezenta cauză cu contestația îndreptată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013 nu poate decât să ia act de pierderea valabilității eșalonării la plată.

Procedura de contestare a pierderii eșalonării la plată este distinctă de procedura de contestare a titlului de creanță, organul de soluționare neavând competență să se pronunțe asupra acestui aspect, urmând doar să ia act de situația constatată de organul fiscal, motivațiile contestatoarei neputând fi avute în vedere în soluționarea favorabilă a cauzei.

Având în vedere faptul că în mod legal organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei penalități de 10% pentru sumele rămase de plată din eșalonare, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din O.P.A.N.A.F.nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia "contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat", se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma de **X lei** reprezentând penalități stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/16.09.2013.

2. Referitor la suma totală de X lei reprezentând obligații de plată accesorii stabilită prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013,

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează accesoriile în sumă totală de X lei calculate pentru debitele rămase de plată, ce au făcut obiectul eșalonării la plată, debitele curente precum și pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin decizie de impunere, neachitate în termenul legal.

În fapt, prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013, organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei dobânzi/penalități de întârziere în sumă totală de X lei aferente debitelor cu titlu de impozit pe veniturile din salarii, impozit pe profit, taxa pe valoarea adăugată, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, contribuția de asigurări pentru somaj datorată de angajator, contribuția individuală de asigurări pentru somaj reținută de la asigurați, contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați.

În drept, dispozițiile art.119 alin.(1), art. 120 alin.(1) și alin.(7), art.120¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“Art. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

“ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

“Art. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Alin. (1) al art. 120 a fost modificat de pct. 1 al art. I din Ordonanța de Urgență nr. 50/29.05.2013, publicată în M.O. nr. 320/3.06.2013, astfel:

“ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Iar, art. 120¹ a fost modificat de pct. 2 al art. I din Ordonanța de Urgență nr. 50/29.05.2013, publicată în M.O. nr. 320/3.06.2013 (pct. 2 intră în vigoare la data de 1 iulie 2013 și se aplică obligațiilor de plată scadente după data de 1 iulie 2013) :

“ ART. 120¹

Penalități de întârziere

(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.

(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Având în vedere dispozițiile legale enunțate mai sus, accesoriile se calculează pentru sume datorate și neplătite în termenul legal la bugetul general consolidat al statului.

Astfel, se reține că societatea datorează accesoriile stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013, calculate pentru debitele rămase de plată din eşalonarea acordată prin Decizia de eşalonare la plată nr. X/14.05.2013, neachitate la bugetul de stat, după pierderea valabilității eşalonării la plată, la data de 16.09.2013, pentru debitele curente precum și pentru diferențele de obligații fiscale (TVA) stabilite prin decizie de impunere, neachitate la termenul legal.

În anexa la Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013 sunt prezentate documentele prin care a fost individualizată suma de plată și modul de calculul al accesoriilor stabilite prin decizia menționată.

Prin urmare, având în vedere faptul că în mod legal organele fiscale au calculat în sarcina contestatoarei accesorii pentru debitele rămase de plată din eşalonarea acordată, pentru debitele curente și pentru diferențele de obligații fiscale (TVA) stabilite prin decizie de impunere, neachitate la termenul legal, în conformitate cu dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1. lit.a) din O.P.A.N.A.F.nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, se va respinge ca neîntemeiată contestația pentru suma totală de X lei reprezentând accesorii stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013 .

Susținerea contestatoarei potrivit căreia organele fiscale au ”ignorat lipsa temporară de reprezentare a societății în fața autorităților din România și au emis în lipsa totală de contradictorialitate deciziile atacate, fapt care constituie o gravă încălcare a dreptului de a formula apărări și de a susține cauza în fața autorităților administrative”, nu poate fi reținută în cauză; în deciziile atacate este indicată calea de atac precum și termenul de exercitare a acesteia, contribuabilul uzând de acest drept prin formularea contestațiilor supuse soluționării.

Pentru considerentele menționate în cuprinsul deciziei și în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie, a art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. _____, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiate a contestațiilor formulate de **SC X SRL** împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând penalități nr.X/16.09.2013 și Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.X/17.09.2013 emise de Administrația Județenă a Finanțelor Publice Caraș-Severin, pentru suma totală de **X lei** reprezentând:

- **X lei** penalități de 10% aferente sumelor rămase de plată din eşalonarea acordată,
- **X lei** accesorii aferente debitelor rămase de plată din eşalonarea acordată, debitelor curente precum și diferențelor de obligații fiscale stabilite prin decizie de impunere, neachitate la termenul legal.

Prezenta decizie se comunică la:

- SC XSRL
- Administrația Județenă a Finanțelor Publice Caraș-Severin

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,